לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

כ׳ בעומר – פרק ב׳ דאבות

שבת קודש פרשת תזריע מצורע – ה' אייר תשפ"א Shabbos Parshas Tazria Metzora - April 17, 2021

9:35 – אר"א שמע / הגר"א – 6:14 | הדלקת נרות שבת – 2:00 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:59 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 8:51 | סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:42 | שקיעת החמה שבת קודש – 7:39 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:29 | צאה"כ / לרבינו תם – 8:51 |

courtesy of myzmanim.com

מזין עליו מדם הציפור השחוטה, בכך מרמזים אותו שעליו להשפיל עצמו כאזוב, זאת אומרת שעל אף שכבר שב על חטאו מלמדין אותו שלכלל טהרה לא יבוא עד אשר ירגיל את עצמו להפוך את טבעיו מן הקצה אל הקצה, וכמ"כ מוטל עליו לגלח את כל שערו, ונחשב לו גם זאת להשפלה גדולה, וזאת כדי שיהיה לבו נכנע גם אחר היכנסו אל המחנה, ויועיל לו הדבר להרגיל עצמו בהכנעה. ורק אחר שבע"כ ישפיל עצמו כאזוב אז הוכשר לבוא ולהקריב קרבנותיו ולהיטהר על ידם.

כל זאת הוא לנו להוכחה עד היכן גורם החטא לעקם את הלב, וא״א לו לאדם לקיים מצוות תשובה עד אחר שעובר תהליך מוטש של קשיים ובזיונות בלתי נסבלים, ורק לאחר כ״ז זוכה שלבו מתרכך ונעשה מוכשר לתשובה ולתיקון מעשיו. מכאן יתעורר האדם מאוד ליראה את ה׳, וירחיק עצמו מאוד מאוד מכל נדנוד

מכאן יונעור דאו ם מאור לי או או זי, ויו זויץ עצמו מאור מאד מכל זו נוז של עבידה ועוון, כי על כל עוון יביאנו אלקים למשפט גם בעולם הזה, הן אמת שכהיום אין לנו בית המקדש ואין טהרה נוהגת בנו, ולכן גם צרת הנגעים אינה שכיחה, אולם אין תכלית הנגע כי אם הצער והמועקה הנמשך בעטיו, ואותן המירו מן השמים בצרות אחרות, עלינו לדעת שלא לחינם מתקשה פלוני בעסקי פרנסתו, ולא לחינם מתקשה אלמוני בחינוך צאצאיו, וכן ביתר הצרות השכיחות במחנינו, כל אלו אינם אלא כתוצאה מן החטא. ולא יקל אדם דעתו לחשוב שהתשובה תגן בעדו באם ח"ו יחטא. כי כפי שרואים אנו כאן שמלאכת התשובה אינו דבר קל כלל וכלל, כי הן הכי נמי שעיקרי התשובה הם חרטה על העבר וקבלה על העתיד, אבל העבידה גורמת עקמימות הלב, ואין האדם מרגיש בחומרת מעשיו, ולכך אין אבל העבידה גורמת כדבעי, ורק אחר שעוברים עליו יסורים לרוב זוכה לזיכוך הלב ואז היא נכשרת לתשובה, וכמאמרו של רבי ישראל מסלאנט זי"ע, שהתשובה היא מצוה קשה מאוד. ולוואי שלא נצטרר לכר...

"אך מהות הבטחון היא מנוחת נפש הבוטח ושיהיה לבו סמוך על מי שבטח עליו, שיעשה הטוב והנכון לו בענין, אשר יבטח עליו כפי יכלתו ודעתו במה, שמפיק טובתו. אבל העיקר, אשר בעבורו יהיה הבטחון מן הבוטח, ואם יפקר, לא ימצא הבטחון, הוא שיהיה לבו בטוח במי שיבטח בו, שיקיים מה שאמר ויעשה מה שערב וידשב עליו הטוב במה שלא התנה לו ולא ערב עשוהו, שיעשהו נדבה וחסד", עכ"ל.

והנה זהו כוונת מה שהוסיף החובת הלכבות וכתב "אבל העיקר אשר בעבורו יהיה הבטחון ... שיעשה נדבה וחסר" – כוונתו, דהגם שאין האדם ראוי מצר עצמו לכלום, שהרי הוא עבר עבירות, וע"כ מן הדין אינו ראוי להיות בוטח בהקב"ה, מ"מ יבטח בהקב"ה שיעשה עמו נדבה וחסר. ר"ל, מה שאנו בוטחים בו ית', אנו בוטחים במדת החסר של הקב"ה, שיגמל עמו חסר חנם. וזהו מפורש להדיא בהקרא "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסר יסובבנו". ר"ל, דהבוטח בה' חסר יסובבנו, דהגם שהוא אינו ראוי, מ"מ מצר מדת הבטחון, זוכה שהש"ת גומל עמו חסר חנם. וכן מפורש בדברי המדרש (ילקוט שמעוני תהלים רמז תשי"ט): "רבי אליעזר ורבי תנחום בשם רבי ירמיה אפילו רשע ובוטח בה' חסר יסובננו", עכ"ל.

ולהורות עד היכן הדברים מגיעים, הנה הרמח"ל (דרוש בענין הקיווי) וז"ל, "המקוה אפילו נכנס בגהינום יוצא ממנו", עכ"ל. הרי אפילו מי שהוא חו"ש בגיהנום אם יבטח בה' - יוצא משם! דברים נוראים ונפלאים!! ותז לחכם ויחכם עוד.

מאת הגמ"צ רבי גמליאל חכחן רביטבין שלים"א, ר"י שער השמים ירושלים עיו"ק

כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם ... (יד-לד) – הוו זהירים מן החמא לשבת זו קוראים ב' פרשיות שהז אחת. שמדברים מעניז טומאת נגעים וטהרתה.

והמה דברים שאינם נוגעים בימינו, אולם תורתינו הלוא נצחית היא, ובהכרח יש באלו הפרשיות לימוד הנוגע לימינו. ואכן כשמתבוננים לאורך הדברים מגלים אנו שהיציאה מסבך החטא אינו מן הדברים שהם בקל בהישג יד, הדבר כרוך בהרבה סבל ובזיונות. דהנה הנגעים באים כעונש על החטא, וממקראות אלו הפרשיות אנו רואים שאין משיגים כפרה על הנגעים כל עוד שאין האדם מקיים כמה וכמה פעולות שהינם בלתי נעימים כלל, תחילה עליו להתבדל מכלל העם ולהיות סגור מחוץ למחנה, ועי"ז מתבזה אצל קרוביו הדורשים בסיבת העדרו מן המקומות שהוא רגיל בהם, ושומעים אודות היותו חשוד בנגע. וכשמסיק הכהן שאכן הינו 'מצורע' מוטל עליו לבזות עצמו באופן בלתי נסבל, עליו ללכת בבגדים קרועים, ולגדל שערותיו, ולכסות מקצת שפמו ידי זה בזיונות בלתי נסבלים, ועצם הישיבה מחוץ למחנה הינו גם כן סבל בעדו, מאחר ידי זה בזיונות בלתי נסבלים, ועצם הישיבה מחוץ למחנה הינו גם כן סבל בעדו, מאחר שהינו יושב יחידי בינו לבין עצמו וכל עוד שאינו נרפא מן צרעתו אסור לו לחזור בתוך המחנה, וכל זה כדי שיכיר שהינו נזוף מאת המקום ברוך הוא, ואז בהיות בינו לבין עצמו מחוץ למחנה יתבודד עם בוראו וישכיל ויבין את חומרת מעשיו, ורק אז לבין עצמו מחוץ למחנה יתבודד עם בוראו וישכיל ויבין את חומרת מעשיו, ורק אז

אמנם עדיין לא זכה לבוא על תיקונו, כעת עליו לעבור סדר טהרה אשר במהלכו ליו לקבל תוכחה מתוך רמז, לכך נוטלים עץ ארז ואזוב ומקשרים אותן יחד ובהם:

יבוא לידי תשובה מעולה, והיא אשר תעשה עליו רושם ויתרפא מצרעתו.

עדותיך אתבובן ליסודים מאת חרב אברחם זמאל

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת ... (יג-ב) – בענין הבומח בה' אינו ירא כלל

לנה איתא במדרש רבה (פט"ו, ד") ז"ל, "כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, א"ל משה: אל תתייראו אלו לאומות העולם, אבל אתם לאכול ולשתות ולשמות, שנאמר (תהלים לב, י): רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסר יסובבנו", ע"כ.

ודברי המדרש תמוהים מאוד, שהרי הנגעים באים על האדם, משום שהם יסורין על החטא, א"כ אמאי אמר משה רבינו "שאלו לאומות העולם, אבל כלל ישראל אין להם להתיירא מכלום", הרי זהו כל הפרשה האמור בתורה בנגעים, ונאמר לכל איש מישראל, שאילו חטא ראוי לבא עליו הנגעים האמור בפרשה?

ונראה לומר, דמבואר מדברי המדרש יסוד גדול ונורא בענין בטחון, שזה שמשה רבינו אמר לכלל ישראל שאין להם להתיירא מכלום, הוא משום דכתיב: "והבוטח בה' חסד יסובבנו". ר"ל דאם יבטחו בה', מצד מדת הבטחון אינו צריכין להיות ירא משום דבר, אפילו מיסורין הראוי לבא עליהם. דמי שבוטח בהשי"ת, אפילו אם עבר עבירות אין שום מקום כלל לדאוג ולהתירא על כלום, אפילו על יסורים הבאים עליו. וזהו מהותו של בטחון, שאינו דואג על כלם, כמו שכתב החובת הלבבות (שער הבטחון פ"א) וז"ל,

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (50)

Selling Chometz of a Sedated & Intubated Patient. Part 2: Previously, we discussed a case where Reuven got the virus before *Pesach* and was sedated over the entire *Yom Tov*. Right before *Pesach*, his brother went to a local *Rav* and did *Mechiras Chometz* for his brother's chain of bakeries. He was not appointed by anybody and not involved in the business. Was it a valid sale? Would it have been better if the wife had sold it? If it is valid, do his customers need to be told about the issue?

We explained that this person has the *din* of a "*Shoteh*" and thus, others cannot act for him with the power of *Shlichus*, even if appointed previously. However, in a matter like this where it is a clear *zechus* - a good thing that anybody would want done for him - one can do so even for a *shoteh* or the equivalent.

Zechia: Giving Away Another's Item to Benefit Him. The Terumas Hadeshen (1) holds that just like I can acquire for another person when it's good for him, I can also give away his item when he gains from it. Therefore, a Jewish maid who sees that the dough of her mistress will spoil unless she takes *challah* and bakes it, is able to take *challah*. The Ketzos (2) argues that we only find *zechia* to acquire something for another and not to give away another person's item. In this case of the *chometz*, since he is selling away his brother's *chometz*, it might not be

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליס"א,
ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס
שליט (CO) איניסס ברוך, קליבלנד הייסס

valid. Nevertheless, most *poskim* (3) rule like the *Terumas Hadeshen* and therefore this sale should be valid. Also, the **Be'er Yitzchok** (4) points out that even the *Ketzos* was referring to a case when one takes *challah* and gets nothing back. Here, the gentile who buys the *chometz* pays for it and the owner gains

something, so the sale would work even according to him.

What if His Wife Sells it? R' Shloime Zalman Aurbach z'l' (5) writes that in such a case where the husband was sedated, it would have been better if his wife had sold the *chometz* because she has a *din* of an "Apotropis" (an appointed manager) who is able to act on behalf of the estate, see Gittin 52a.

More Reasons to Permit the Chometz. The Mishna Berura (6) rules that there is no penalty for unsold *chometz* in one's possession if it was a case of circumstances totally beyond his control (*Ones*) that held him back from selling. This is only true if he at least made a "*Bittul*" (nullification) which his wife had indeed done. Therefore, he is not *oiver*. Secondly, since he was deemed as a "*shoteh*" at the time and not obligated to sell his *chometz*, there is no penalty for not selling. This is similar to the **Pri Megadim** (7) who writes that if a *kattan* (minor) had *chometz* on *Pesach*, there is no penalty since he was not a *Bar Chiyuva* to sell. Conclusion: Due to all these reasons to be lenient, one does not

need to inform the bakeries' customers about the question.

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף ו.

(linen). This mixture is כהן הדיוט (wool) במנמו של כהן הדיום". Our Gemara brings a הדיום if only the אבנט היג שא משאר אבנטו של כהן הדיוט א אבנטו. Our Gemara brings a המלוקת הואנערפים אבנט היג שא משטר אבנט היג שא משטר אבנט היג הדיוט האבנט היג שא משטר היג שא שאנת אריה א תעשה דוחה לא תעשה בא פרונה בא משטר באדי כהונה באיל העשה בארום לא תעשה בא האביע האביע

The מצוה [ח"א ס" י"] answers with a יס"ו ועשה דוחה לא תעשה (עשה הלוי בית הלוי בית הלוי בית הלוי בית הלוי בית הלוי בית הלוי עשה דוחה לא תעשה (שבת קלג If by relinquishing my מצוה to someone else so I don't have to come on עדל"ת, I will lose my mitzvah, then I may use עדל"ת & I don't have to give it up to someone else. For example, the Gemara (עדל"ת says if there is a לאו sa בהרת במקום מילה. So, even though we may say עדל"ת, since we have an option of a Mohel performing the Bris & he doesn't care about the עדל"ת, so he won't be oiver the Lav, we prefer the Mohel do it & not the father. Here, the father is making the Mohel his שליח and he isn't losing his mitzvah, so we look to not use עדל"ת. But by us it is a מצור to do the שברדה לא תעשה דוחה לא תעשה מse perform the mitzvah personally.

Later in the *Mesechta* [סכי] the *Gemara* relates that the כהן גדול were causing us trouble & שמעון הצדיק who was the איסים. The *Gemara* asks, how could כהן גדיל wear the street? We know that one may not have benefit from them other than wearing them during the בגדי כהונה asks, based on the above, why didn't the *Gemara* ask how was he permitted to wear them outside, after all they are *Shatnez* & v"u to wear?

מ סור נוופ above, why didn't the *Gerhala* ask now was ne permitted to wear them outside, after all they are *Shathez a* את סופר ח"ב אה"ע י"א, באר יצחק ע מטיי (4) שם (5) הליכות שלמה

) קפ"ח (2) רמגיח (3) חתם סופר ח"ב אה"ע י"א, באר יצחל או"ח א', חזון איש אה"ע מטיי (4) שם (5) הליכות שלמה מועדים "ב טוּב (6) תמחיּט (7) אשל אברהם תלדּיט

R' Shimon Shkop zt"l (P'sicha of Shaarei Yosher) would say:

"אחת תורת הצרעת" - A person is granted wisdom not only for his own personal benefit, but also for the benefit of others. Thus, he is obligated to share his *Torah* knowledge with others. This is the understanding of the words of *Chazal* (תענית ז:): 'I have learned much from my teachers; from my colleagues, I have learned more than from my teachers; and from my students, I have learned even more than from all of them.' If one is a reliable teacher, a transmitter of wisdom to his students, the Almighty will bestow even greater wisdom upon him, in order that he may share it."

A Wise Professor would say: "Some people like my advice so much that they frame it upon the wall instead of using it."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

You ARE important AND so is your connection to Hashem with יראת שמים (for YOU & for US!) --PLEASE SIGN!

103,700+ Dediction of the signatures 113

Dedicated on the 10th Yahrze לע"ג ר' יעקב ב"ר שלפה הכהן פיינצייג ז"ל, יארצייט בו' אייר והא נשפתן צרורה בצרור החיים

מעשה אבות סימו

וספר לו שבעת ימים למהרתו וכבם בגדיו ורחץ בשרו במים חיים ומהר וגו' (מו-יג)

During World War II, the American government enacted a rescue commission known as the War Refugee Board which achieved a few notable results (although not as much as it could have), including the rescue of over 100,000 Jews and the distribution of vital relief services when the war ended. In one unique instance, roughly 1,000 refugees were brought from Italy to Fort Ontario, an abandoned army base near Oswego, New York. Vaad Hatzalah, the Othodox relief organization, offered a wide range of support services, a model for its postwar efforts. Among the refugees were 300 Torah-observant Jews.

The Vaad promptly met their basic needs: kosher food, talis, tefillin and a shul in which to pray. At first, only Orthodox refugees registered for kosher food. Yet, as word of its superior quality spread, the number of registrants doubled. How could the Vaad refuse? After all, Jews wished to eat kosher. The Vaad was delighted. In time, a second kosher kitchen was established, and a Talmud Torah for the children. The camp's needs increased daily and the refugees requested an eruy in order to carry on Shabbos. The Vaad had no difficulty taking care of that need to the great appreciation of the refugees.

The next request, however, was not as simple - the Jews insisted that they need a Mikveh, to ensure spiritual sanctity in their homes. The Vaad was happy to oblige but before they could anything, they needed to explain the concept and importance of a Mikveh to Mr. Joe Smart, the Christian camp director. Without his approval, nothing could be done.

The Vaad asked R' Eliezer Silver zt'l, a ranking member of the Vaad and the chief rabbi of Cincinnati, Ohio, who had come to visit the refugees and offer them encouragement, to represent them in their attempt to procure permission for this endeavor. R' Laizer was eager to be of assistance. The word *Mikveh* needed to be translated into English, and one way to do this was to use the word ritualarium, which had been coined earlier while building Boro Park's first mikveh.

"A ritualarium," R' Silver explained to Joe Smart in his heavily accented English, "is a bath where Jewish men and women immerse themselves for religious purposes. Separately, of course."

Smart nodded knowingly, "What you need is a swimming pool," he said chirpily. R' Laizer shook his head indicating that a swimming pool was not acceptable. He decided to try to explain the concept of a Mikveh, by showing Smart how to build one.

"Okay. First," he said, "the *Talmud* requires that a *Mikveh* must have at least 40 se'ah (a minimum of 648 liters) of water." Smart shrugged unknowingly. He had never heard of a "se'ah." But R' Laizer didn't notice. "Also, the space is measured in amos (cubits)." The camp director looked around, helplessly lost in the terminology, searching desperately for a translator.

But R' Laizer would not let him go. "Amos ... you know, forearms, forearms. It's measured in cubits - about the length of a forearm." He stretched out his right arm as if to demonstrate the exact dimension in true life.

Joe Smart immediately demurred, taking the matter on faith. "Rabbi, it's okay. Amos cubits, that's fine."

Joe realized that the diminutive rabbi had already drawn a crowd. And he still had no idea what the man was talking about!

"Okay," R' Laizer said, "now the water. A Mikveh needs natural water." He began making flowing gestures with his hands. Displaying enormous patience, Smart smiled, "All water is natural. You want us to pump water in for your Mikveh, right?"

"No, no," R' Silver shouted, arms flailing in all directions. "Still, natural water. A Mikveh cannot have water collected from a pipe. The water must be obtained from the sky or a river. It has to be still and natural." Joe Smart sighed and gave up. He could not grasp the details and really had no clue what this eminent rabbi was talking about. Shrugging, he motioned to a couple of army engineers standing nearby. "Do whatever the rabbi says," he said, and slowly backed away.

The engineers had not been part of the conversation before and now ambled over to the short man with the top hat and long coat. Before they had even reached him, R' Laizer launched into a discourse on amos, forearms and natural water, to the utter surprise and bewilderment of the new arrivals. R' Eliezer Silver persevered, and in two weeks there was a Mikveh!

וארבעה אנשים היו מצרעים (מלכים ב' ז-ג)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIPUS TO THE WEEKLY DIPUS TO

In this week's *Haftorah*, four *Metzoraim* (lepers) whom Chazal identify as Geichazi (Elisha HaNavi's student) and his three sons, became the instrument used by *Hashem* to bring about salvation to Malchus Yisroel. The Arameans laid siege to the city of Shomron (the capital of *Malchus Yisroel*) and a terrible famine ensued causing food prices to inflate astronomically. Eventually, *Hashem* sent word through Elisha that the following day would see a drastic change to their situation and food would be so plentiful that prices would be slashed immediately.

Since a *Metzora* must live separate from others how was Geichazi and his sons able to arrive close enough to inform King Yehoram of the miracle *Hashem* had performed?

R' Zalman Sorotzkin zt"l (Oznavim L'Torah) explains that contrary to the belief that a *Metzora* must separate from society at all costs, according to *Halacha*, a leper is only required to leave a walled city if it was built in the days of Yehoshua Bin Nun or earlier. Since the wall around Shomron was built many years later by King Omri of Yisroel, Geichazi and his sons were technically not required to leave it. Still, the four lepers dwelled outside the perimeter of the city. Why?

Because although they were not required to leave, even Malchus Yisroel who were steeped in idolatry and wickedness felt extremely uncomfortable living amongst impurity. Such is the power of the "Pintele Yid" - the Jewish spark that blazes inside of each Jew, no matter what his/her affiliation is.

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת... (יג-ב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

Chazal tell us that a person can be afflicted with צרעת for a variety of misdeeds. Two of the better known causes are speaking Lashon Hara and the extremely bad trait of Tzaras Avin (a "negative" eye). Ga'ava - haughtiness is another cause At the conclusion of the tahara process, the Torah commands that the person must shave his beard, head and eyebrows. These three things correspond to the aforementioned aveiros. The head, for being haughty. The beard, due to its proximity to the mouth, reflects gossip. And lastly, the eyebrows relate to the trait of *Tzaras Ayin*. Shaving these three articles of hair on one's head is a final reminder before the *metzora* returns to society, to make the commitment to better himself in these areas.

The letters of the word "עצרת" also spell "עצרת". Atzeres can mean to stop. The tzara'as served as a penalty for terrible deeds and therefore it is also a reminder to stop these actions. The *Metzora* didn't pause before speaking, thus causing another person pain and anguish. A person must think before he speaks. A seemingly innocuous statement must undergo a clearing process inside one's brain prior to its utterance - how much more so a negative or spiteful comment must be cleansed!

The letters of the word "ענג" also spell "ענג" which refers to pleasure. Because when a person is complacent, a peaceful and pleasurable bliss envelops him. In that state, there is no need to knock a fellow Yid. When the Metzora becomes pure, he has clearly gone through a transformation. Thus, the ענג as he now embraces his newfound serenity. He is now ready to embark on his trek to forging good and healthy relationships with all those in his orbit with a true and real ayin tova.

So make sure to utilize atzeres, restraint, so we don't, chalila, need a reminder of tzara'as. This midda will help us achieve only ענג - real pleasure and peace, in this world and in the next B'ezras Hashem. May we all be zoche to reach this level

משל למה הדבר דומה

ואת תהיה תורת המצרע ביום מהרתו והובא אל הכהן ... (יד-ב) משה: In the olden days, milk did not come in ready-made cartons with a twist-off cap. A milkman would come around and deliver unpasteurized milk, raw and directly from the cow, and people would boil it up until it was drinkable.

On one occasion, the *Rebbetzin* of **R' Isser Zalman** Meltzer zt"l, had a pot of raw milk on the fire and was preparing it in order to make her husband his morning coffee with milk. She walked out of the small kitchen for a moment in order to take care of something and in that short time, a cat hopped in from the window and smelled the warm milk.

Sensing it had "hit the jackpot," the cat inched closer to the pot and when it was satisfied with the contents, it tipped over the pot and spilled the milk on the counter. Then, it happily began lapping up the milk with its tongue.

the kitchen, where she sent away the cat and cleaned up the mess. Then, she went to tell her husband what had happened.

His reaction was shocking. He began to tremble and he cried out, "Why did Hashem do this to us? It must be we sinned in some way and *Hashem* is sending us a message. We must search our deeds to find out what we did and how we can do teshuvah for it!" They both sat down and began to think until they determined that there was some Maaser money they had forgotten to give to charity.

As soon as R' Isser Zalman set aside the money and made a verbal confession of his sin, his mind was set as ease and his normally relaxed demeanor returned

נסטל: The entire parsha of the Metzora, from beginning to end, is a message from Heaven to a person who needs to rectify his deeds. There is nothing natural about *Tzara'as* - on one's house, clothing or skin - and it only comes to serve as a The *Rebbetzin* heard the commotion and came running into reminder that a person has sinned and must do teshuva

ב"ד אלף זונים תלמידים היו לו לר"ע וכולן מתו ב"ד אלף זונים תלמידים היו לו לר"ע וכולן מתו הבים בכין א' מפני שלא נהגו כבוד זה לזה (יכמת פב:) דוב שלא נהגו כבוד זה לזה (יכמת פב:)

If you think the Yom Tov of Pesach is over, you are mistaken. R' Shimshon Pincus zt'l relates that the days between Pesach and Shavuos are holy days. They have the status of Chol Hamoed. This entire fifty-day period from Pesach until Shavuos is also compared to the Yamim Noraim, a time when we come close to Hashem through Yirah, fear, as well as love.

It is interesting to note that it is specifically during this period that the *talmidim* of Rabbi Akiva died. 24,000 great *Talmidei* Chachamim passed away because "Lo nahagu kavod ze baze". They did not act respectfully towards each other. This is mind-blowing. How could such great and learned people not treat each other with respect? I heard a fascinating explanation from my son, who heard from his Mashgiach, R' Kirschenbaum shlita in Yeshiyas Nachlas HaLeviim, Haifa.

There are different types of relationships, he said. The relationship between friends demands extra caution and propriety because if you don't treat a friend well, they will stop being your friend. Then there is the relationship between brothers. Often brothers cross over boundaries and red lines, even hurting each other's feelings. They do not treat each other with the utmost respect because they are so close they believe they can say or do anything. "After all, he is my brother; he will always be my brother." This is dangerous. This often happens in relationships that are very close, like marriage or blood relatives. There is often a lack of *Kavod*, which is replaced with a comfortable familiarity that becomes too comfortable until it becomes uncomfortable.

The talmidim of Rabbi Akiva were such close friends that they became too comfortable with each other and did not treat each other with the respect great *Talmidei Chachamim* deserve to be treated. They were like brothers, but that special courtesy. politeness, and respect was lost in the familiarity and lack of value and appreciation for who they truly were. Let us work on ourselves so we can reach tremendous levels in all our relationships, especially with the most important one of all, *Hashem*.